

צו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1977

החלטה 14-19

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ - עו"ד לילך מהודר

לבין:

הנקבל

ד"ר אריאל ונדר

ע"י ב"כ - עו"ד רן קאשי

ה ח ל טה

העובדות והקובלנה

1. ד"ר אריאל ונדר הינו רופא מורשה (להלן – **הנקבל** או **ד"ר ונדר**), הנקבל הוא הבעלים של מרפאה הקרויה על שמו: "**המרכז הרפואי לתיקון הראייה בלייזר**", מחזיק באתר אינטרנט בו הוא מפרסם את שירותיו הרפואיים, וכן מפרסם אותם בעיתונות הכתובה.

2. במהלך שנת 2013 – 2015, או בסמוך לכך, פירסם הנקבל, בהזדמנויות שונות, פרסומים שונים שיש בהם משום הפרה של הוראות סעיף 11 לפקודת הרופאים [נוסח חדש] תשל"ז-1976 ותקנות הרופאים (פרסומים אסורים), התשס"ט-2008. בין היתר, כללו הפרסומים האסורים הצהרות ומצגים שיש בהם משום הבטחה להצלחה בטיפול, שימוש בצילומי מטופלים או אנשים הנחזים להיות מטופלים, צילום "ידוענים", וכן תיאור אחוזי הצלחה ללא ביסוס מדעי או מחקרי.

3. למרות שנערכה עם הנקבל שיחת הבהרה במשרד הבריאות ביום 9.2.14, בה הובהר לו שבפירסומים שלו יש משום הטעיית הציבור, ועל אף שההליך המשמעתי כנגדו הוקפא למשך תקופה מסוימת - לא חדל הנקבל מהפירסומים האסורים בעתונות הכתובה, במהלך שנת 2015.

הקובלנה

4. בכתב קובלנה מתוקן שהוגש נגד הנקבל ביום 8.2.16 ע"י המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, פרופ' ארנון אפק, נטען כי הנקבל גילה התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה לריפוי שיניים והתמיד להפר את הוראות הפקודה, כאמור בסעיפים 41(1) ו- (3) לפקודת הרופאים, בכך ש:

"פרסם למרות אזהרות והתראות פרסומים הנוגדים את הוראות סעיף 11 לפקודה והתקנות שהותקנו מכוחו, אשר יש בהם כדי להביא להטעיית הציבור ופגיעה בכבוד המקצוע ובניגוד לכללי האתיקה של ההסתדרות הרפואית בישראל".

דו"ח ועדת המשמעת

5. בעקבות הגשת הקובלנה, מינה שר הבריאות ועדת משמעת לדון בה, בהרכב: פרופ' יהודה סקורניק – יו"ר, פרופ' יצהל ברנר ועו"ד יגאל חיות – חברים. הנקבל הודה בפני ועדת המשמעת בעבירות שיוחסו לו, והורשע על סמך הודאתו. הצדדים הגיעו להסדר טיעון ולפיו, לאחר שהנקבל יודה במיוחס לו, ימליצו להטיל עליו ענש של נזיפה.

6. הנקבל העיד בפני הוועדה וציין, כי נעשתה על ידו טעות בפירסומים, מהם הוא חדל, לטענתו לאחר שהוזהר. עוד העיד הנקבל, כי הוא הופלה לרעה מרופאים אחרים שפרסמו פרסומים אסורים, ולדבריו: **"נהגו בי מהתחלה בצורה מחמירה, כמו שלא התנהגו כלפי אף אחד. אותי לא הזהירו כמו את האחרים"**. לטענתו, הוא "לא היה מודע" לפרסומים בעתונות הכתובה במהלך שנת 2015, לאחר שהוזהר קודם לכן ע"י משרד הבריאות.

לקולה שקלה הוועדה את חלוף הזמן מאז קרות האירועים ואת הודאתו במיוחס לו, דבר שחסך זמן שיפוטי.

7. בבואם להמליץ על אמצעי המשמעת שיש להטיל על הנקבל, נחלקו דעות חברי הוועדה. רוב חברי הוועדה – פרופ' סקורניק ופרופ' ברנר – בדעה שיש לכבד את הסדר הטיעון שהושג בין הצדדים, גם נוכח דברי ב"כ הקובל בדבר **"ההתמדה של הנקבל בהימנעות מפרסומים מאז 5 שנים ולבסוף את הודאתו בביצוע העבירות"**. לפיכך, המלצתם היא להטיל על הנקבל נזיפה.

חבר הוועדה, עו"ד יגאל חיות, סבור כי למרות המגמה ליתן תוקף להסדרי טיעון, מדובר במקרה זה בהסדר טיעון מקל במידה רבה עם הנקבל. לדעתו: **"...עקב חומרת המקרים והישגותם, ולאור החלטות קודמות במקרים דומים, כפי שהובאו ע"י ב"כ הקובל, נראה כי ההסדר המוצע סוטה במידה משמעותית מן האמצעים הראויים בנסיבות המקרה, ובלתי סביר באופן בולט. כמו כן התרשמתי כי הנקבל לא הפנים את מעשיו ולא הביע חרטה עליהם"**. אשר על כן, ממליץ חבר הוועדה בדעת מיעוט להטיל על הנקבל אמצעי משמעת של התליית רישיון למשך חדשיים.

החלטה

8. לאחר שבחנתי בקפידה רבה את נסיבות המקרה דנו, ונתתי דעתי להמלצות חברי הוועדה המכובדים, הן בדעת רוב והן בדעת מיעוט, הגעתי לכלל מסקנה כי אמצעי המשמעת של נזיפה בלבד, כמומלץ בדעת הרוב – אינו יכול לעמוד.

התנהלותו של הנקבל בפרשה זו ראויה לכל גינוי, כאשר למרות התראות חוזרות הוא שב לסורו וחזר למדיניות הפרסומים האסורה שלו. על אף שהוזהר ע"י גורמים שונים במשרד הבריאות, ולמרות שהליך המשמעתי כנגדו הוקפא בחדש נובמבר 2014 (סעיף 15 לכתב הקובלנה), לא חדל הנקבל מהפרסומים האסורים, והמשיך בהם גם בשנים 2015-16. כפי שצוין בכתב הקובלנה ובדוח הוועדה: **"הנקבל לא שעה להתראות ולהזהרות החוזרות והמשיך בפרסומיו האסורים"**.

צדק אפוא, עו"ד חיות בהתרשמותו כי **"הנקבל לא הפנים את מעשיו ולא הביע חרטה בגינם"**, עת הוא חזר לסורו, שוב ושוב, ובצדק רב הוא ממליץ להתלות את רישיונו.

9. אמצעי המשמעת המומלץ של נזיפה, הינו בלתי סביר בעליל, בעיניי. הוא אף סוטה סטיה משמעותית וניכרת מענשים שהוטלו בעבר בעבירות כגון דא, כפי שצוטט ע"י ב"כ הקובל עצמה, בנסיבות שאינו שונות בהרבה מנסיבות המקרה הנדון (התלייה לתקופה של שישה חדשים, ארבעה חדשים, ועוד).

רמת הענישה בעבירות של פירסומים אסורים באה לידי ביטוי בהתליית רישיון לתקופה של מספר חדשים, ולא ידעתי על שום מה ולמה היה מקום לסטות ממנה במקרה דנן. במיוחד אמורים הדברים בנסיבות מחמירות כגון דא, כאשר מדובר בעבריין חוזר, שלא מצא לנכון לציית להוראות ולאזהרות שניתנו לו.

10. סוף דבר ואחריתו, נראית בעיניי, דעת המיעוט על פני דעת הרוב. אך משום הכלל, שאין הערכאה הגבוהה נוטה להחמיר יתר על המידה בהחלטתה לשנות את המלצת הוועדה, וכן נוכח המגמה שלא לסטות סטיה ניכרת מהסדר הטיעון שסוכם בין הצדדים – החלטתי להסתפק בהתליית רישיונו של הנקבל, ד"ר אריאל ונדר, למשך חדש אחד בלבד.

תוקף ההתלייה מיום 1.11.19.

ניתן היום 26.9.19, כו אלול התשע"ט.

יש להפיץ החלטה זו לצדדים, כמקובל



אמנון סטרשנוב, שופט (בדימוס)